ŁODZIANKA
KALENDARZ
~~1900~~ 1910

Łodzianka.

Z dymów kurzawy, turkotu, wrzawy,
Kędy kominów wybujał las,
Znowu się wspinam i przypominam
Paniom i panom po ósmy raz.

Pa! jam Łodzianka - wszystkich bogdanka,
Wasz uśmiech, szczęście, łezka i.. lęk;
Konceptem ruszę, zabawić muszę,
A hasłem mojem cnota i wdzięk.

W cnoty obronie zbrojne mam dłonie
W niezawodzący satyry bicz.
Wszędy się wkradam, zaglądam, badam,
Czy dzielnie płonie cnotliwy znicz;

Jeśli przygasa - już bicz mój hasa
W prawo i lewo przez cierni stos,
Szczypie i kąsa, choć kto się dąsa.
Wszystko mi jedno. Taki mój los.

A zaś uśmiechem darzę z pośpiechem
Tego co cnotę w uwadze ma
Uśmiech Łodzianki nie przelewanki
Więc się zasłużcie nań.
No i — pa!

ЯНВАРЬ 31 STYCZEŃ

19	С	Дек. М. Вон.	1	S	Nowy Rok, Fulg.
20	В	Св. Игнатія	2	N	Makarego Op.
21	П	Мч. Іуліанія	3	P	Daniela męcz.
22	В	Мч. Анастас.	4	W	Tytusa Biskupa
23	С	Прп. Павла	5	Ś	Telesfora B. M.
24	Ч	Мч. Евгенія	6	C	Trzech Króli
25	П	Рож. Іис. Хр.	7	P	Lucyana i Juljan.
26	С	Соб. Пр. Б.	8	S	Seweryna Op.
27	В	Пр. Стефана	9	N	Marcyanny
28	П	Ап. Никан.	10	P	Agatona P.
29	В	Св. 14,000 мл.	11	W	Honoraty P.
30	С	Мч. Анисія	12	Ś	Arkadyusza
31	Ч	Меланія	13	C	Weroniki B.
1	П	Новый Годъ	14	P	Hilarego B.D.
2	С	Сильвестра	15	S	Pawła I. pust.
3	В	Пр. Малахі и	16	N	Marcellego P.
4	П	Соб. 70 Ап.	17	P	Antoniego Op.
5	В	Мч. Ѳеопем.	18	W	Kat. ś. Piotra
6	С	Богояв. Гос.	19	Ś	Henryka Bisk.
7	Ч	Соб. Іоанна	20	C	Fabjana P. M.
8	П	Пр. Георгія	21	P	Agnieszki P. M.
9	С	Св. Филиппа	22	S	Wincentego M.
10	В	Св. Григорія	23	N	Zaślubiny N.M.P
11	П	Пр. Ѳеодос.	24	P	Tymoteusza
12	В	Мч. Татіаны	25	W	Nawr. ś. Pawła
13	С	Мч. Ермила	26	Ś	Polikarpa B.
14	Ч	Пр. Отецъ	27	C	Jana Złotoustego
15	П	Прп. Павла	28	P	Flawian. i Leon
16	С	Ап. Петра	29	S	Franciszka Sal.
17	В	Пр. Антонія	30	N	Martyny Panny
18	П	Св. Аѳанас.	31	P	Piotra Nolasko

ФЕВРАЛЬ 29 LUTY

19	В	Макарія.	1	W	† Ignacego B.
20	С	Евѳимія	2	Ś	Oczyszcz. N.M.P.
21	Ч	П. Максима	3	C	Błażeja Bisk.
22	П	Ап. Тимоѳея	4	P	†Ansgarego i An.
23	С	С. Климон.	5	S	Agaty P. M.
24	В	Пр. Ксенія	6	N	Doroty Panny
25	П	Св. Григор.	7	P	Romualda Op.
26	В	П. Ксеноф.	8	W	Jana z Matty
27	С	Мощ. св. Іоан	9	Ś	††Popielec
28	Ч	П. Ефрема	10	C	††Scholastyki P.
29	П	Св. Игнатія	11	P	††Saturnina M.
30	С	Соб. 3 св.	12	S	††Eulalii P.
31	В	Кира и Іоан.	13	N	†Juliana Męcz.
1	П	М. Трифона	14	P	†Walentego k.
2	В	Срѣтеніе Г.	15	W	†Faustyna
3	С	Св. Симеона	16	S	††Julianny P.
4	Ч	Пр. Исидора	17	C	†Donata m.
5	П	Мч. Агаѳія	18	P	††Symeona Bisk.
6	С	Св. Вукола	19	S	††Konrada W.
7	В	Св. Парѳенія	20	N	†Leona i Euch.
8	П	М. Ѳеодора	21	P	†Maksymiana
9	В	М. Никифора	22	W	†Kat. ś. Piotra
10	С	М. Харлам.	23	Ś	††Piotra Damian.
11	Ч	Св. Власія	24	C	†Macieja Apost.
12	П	Св. Мелетія	25	P	††Zygfryda
13	С	Мартиніана	26	S	††Aleksandra
14	В	П. Кирилла	27	N	†Leandra B.
15	П	Ап. Онисима	28	P	†Romana

♛ Ozn. dnie galowe.
† Ozn. wigilje i posty.

Dnia 24 grudnia (6 stycznia). Pamiątka oswobodzenia kościoła i państwa rosyjskiego od najścia Gallów i 20 narodowości. Dnia 1 (14) Nowy Rok.

МАРТЪ 31 MARZEC

16	В	Пам‹ила II	1	W	†Albina B. w.
17	С	Св. Өеодора	2	Ś	††Heleny Ces.
18	Ч	Св. Льва п.	3	C	†Kunegundy
19	П	Ап. Архиппа	4	P	††Kazimierza K.
20	С	Св. Льва еп.	5	S	††Adryana M.
21	В	Тимофея	6	N	†Wiktora
22	П	Ап. Аөанасія	7	P	†Tomasza
23	В	Поликарпа	8	W	†Jana Boż.
24	С	Обр. ч. г. Іо.	9	Ś	††Franciszki
25	Ч	Св. Тарасія	10	C	†40 Męczen.
26	П	Св. Порфир.	11	P	††Konstantego
27	С	Прокопія	12	S	††Grzegorza
28	В	Василія	13	N	†Krystyny
1	П	Св. Евдокія	14	P	†Matyldy Kr.
2	В	Св. Өеодота	15	W	†Longina M.
3	С	Мч. Евтропія	16	Ś	††Eufrozyny
4	Ч	П. Герасима	17	C	†Gertrudy
5	П	Мч. Конона	18	P	††Gabryela
6	С	Константин.	19	S	††Józefa Obl.
7	В	Св. Василія	20	N	†Wolframa B.
8	П	Өелофилак.	21	P	††Benedykta O.
9	В	Св. 40 м. Сев.	22	W	††Bogusława
10	С	Мч. Кодрата	23	Ś	††Katarzyny
11	Ч	Св. Софонія	24	C	††Marka i Tym.
12	П	Пр. Өеофана	25	P	††Ireneusza
13	С	Никифора	26	S	††Ludgera B.
14	В	Св. Өеогн.	27	N	Wielkanoc
15	П	Мч. Агапія	28	P	Wiel. Jana Kap.
16	В	М. Савина	29	W	Eustazego Op.
17	С	Пр. Алексія	30	S	Anieli, Kwir.
18	Ч	Св. Кирилла	31	C	Balbiny p.

АПРѢЛЬ 30 KWIECIEN

19	П	Мч. Хрисан.	1	P	Teodory
20	С	Іоанна, Сер.	2	S	Franciszka
21	В	Прп. Якова	3	N	Ryszarda B
22	П	Св. Василія	4	P	Zwias. NMP
23	В	Пр. Никона	5	W	Wincentego
24	С	Св. Артем.	6	Ś	Wilhelma
25	Ч	Бл. Пр. Бог.	7	C	Epifaniusza
26	П	Соб. Ар. Гав	8	P	Dyonizego
27	С	Матроны	9	S	Maryi Kleof.
28	В	П. Иларіона	10	N	Ezechiela P.
29	П	Св. Марка	11	P	Leona Wiel
30	В	Пр. Іоанна	12	W	Wiktora M.
31	С	Св. Ипатія	13	Ś	Hermenegena
1	Ч	Прп. Марія	14	C	Waleryana
2	П	Прп. Тита	15	P	Anastazego
3	С	Прп. Никиты	16	S	Marceljana
4	В	В. Іосифа	17	N	Aniceta
5	П	Өеодула мч.	18	P	Bogumiła
6	В	Св. Меөодія	19	W	Tymona M.
7	С	Св. Георгія	20	Ś	Sulpicyusza
8	Ч	Ап. Иродіона	21	C	Anzelma
9	П	Прм. Вадима	22	P	Sotera i Kaja
10	С	Александра	23	S	Wojciecha
11	В	Мч. Антипы	24	N	Fidelisa kapł.
12	П	Св. Василія	25	P	Marka Ewang.
13	В	Св. М. Арт.	26	W	Kleta p. m.
14	С	Св. Мартина	27	Ś	Teofila B.
15	Ч	А. Аристарха	28	C	Pawła od Krz.
16	П	М Агапія	29	P	Piotra M.
17	С	Св. Симона	30	S	Katarzyny

МАЙ 31 MAJ

18	В	**Св. Хр. Вос.**	1	N	Filipa i Ap.
19	П	**Свѣтлое Х.**	2	P	††Zygmunta Kr.
20	В	**Свѣт. Ѳеод.**	3	W	††Znal. Krz. św.
21	С	Мч. Іануар.	4	Ś	††Florjana męcz.
22	Ч	Ап. Климента	5	C	**Wniebowstąp.**
23	П	♔С. Георгія	6	P	♔Jana Apost.
24	С	Мч. Саввы	7	S	Domicelli P
25	В	Ев. Марка	8	N	**Stanisława B. M.**
26	П	Св. Василія	9	P	Grzegorza n
27	В	Ап. Симеона	10	W	Izydora Or
28	С	М. Максима	11	Ś	Maksyma
29	Ч	Свч. Кизик.	12	C	Pankracego
30	П	Ап. Якова	13	P	Serwacego
1	С	Еремія	14	S	†Bonifacego
2	В	Св. Аѳанасія	15	N	**Zesł. Ducha św.**
3	П	Мч. Тимоѳея	16	P	**Świąt. Jana**
4	В	Мч. Пелагіи	17	W	Paschalisa
5	С	Вмч. Ирины	18	Ś	††Feliksa K.
6	Ч	♔Прв. Іова	19	C	♔Piotra
7	П	Мч. Акакія	20	P	††Julji p m.
8	С	Ап. Іоанна	21	S	††Wiktora męcz
9	В	**Пер. М.С.Н.**	22	N	**Trójcy św.**
10	П	Ап. Симона	23	P	Dezyderego
11	В	Кир. и Меѳод	24	W	Joanny
12	С	Св. Епифанія	25	Ś	Grzegorza VII
13	Ч	Александра	26	C	**Boże Ciało**
14	П	♔Исидора	27	P	♔Magdaleny
15	С	Пахомія пр.	28	S	Augustyna
16	В	Св. Ѳеодора	29	N	Teodozji
17	П	Св. Стефана	30	P	Feliksa p.m.
18	В	Мч. Ѳеодота	31	W	Anieli p.

ІЮНЬ 30 CZERWIEC

19	С	Св. Патрикія	1	S	Jakóba br. w.
20	Ч	Св. Алексія	2	C	Marcelina
21	П	Константина	3	P	Erazma B.
22	С	Мч. Василис.	4	S	Franciszka
23	В	Св. Михаила	5	N	Bonifacego
24	П	Симеона	6	P	Norberta
25	В	♔Св. Іоан.	7	W	♔Roberta o.
26	С	Ап. Карпа	8	Ś	Maksyma B.
27	Ч	**Возн. Госп.**	9	C	Prima m.
28	П	Св. Никиты	10	P	Małgorzaty
29	С	Ѳеодосія	11	S	Barnaby ap.
30	В	П. Исаакія	12	N	Jana w.
31	П	Ап. Ерма	13	P	Antoniego
1	В	М. Іуста	14	W	Bazylego W.
2	С	Св. Никиф.	15	Ś	Wita i Modesta
3	Ч	Мч. Клавдія	16	C	Benona B.
4	П	с Митрофана	17	P	Jolanty
5	С	Констант.	18	S	Marka i M.
6	В	**Св. Троицы**	19	N	Gerwazego
7	П	**Св. Духа**	20	P	Sylweryusza P
8	В	Вмч. Ѳеодора	21	W	Alojzego Gonz.
9	С	Св. Кирилла	22	Ś	Paulina b.
10	Ч	См. Тимоѳея	23	C	Agrypiny P.
11	П	Св. Варѳол.	24	P	Narodz. Św. Jana
12	С	Онуфрія	25	S	Prospera B.
13	В	Пр. Іоанна	26	N	Jana i Pawła
14	П	Пр. Елисея	27	P	Władysława
15	В	Прр. Амоса	28	W	Leona pap.
16	С	Св. Тихона	29	S	**Piotra i Pawła Ap.**
17	Ч	Мч. Мануила	30	C	Lucyny P.

23 Kwietnia (6 Maja) Imieniny JEJ CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEJ PANI ALEKSANDRY TEODORÓWNY. Dnia 6 (19) maja Rocznica urodzin JEGO CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA MIKOŁAJA ALEKSANDROWICZA. Dnia 14 (27) maja Rocznica Św. Koronacyi ICH CESARSKICH MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA MIKOŁAJA II ALEKSANDROWICZA i NAJJAŚNIEJSZEJ PANI ALEKSANDRY TEODORÓWNY. Dnia 25 maja (7 czerwca) Urodziny JEJ CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEJ PANI ALEKSANDRY TEODORÓWNY.

ІЮЛЬ 31 LIPIEC

18	П	Мч. Леонтія	1	P	Teodoryka Kapł.
19	С	Ап. Іуды бр.	2	S	Nawied. NMP.
20	В	Аѳанасія	3	N	Heliodora B.
21	П	Св. Терент.	4	P	Józefa Kalas.
22	В	Мч. Евсевія	5	W	Najśw. Krwi P.J.
23	С	Агриппины	6	Ś	Dominiki P.
24	Ч	Рож. Іоанна	7	C	Cyryla i Met.
25	П	Мч.Феврон.	8	P	Elżbiety Kr. wd.
26	С	Св. Давида	9	S	Weroniki
27	В	Сампсона	10	N	7 brac. Męcz.
28	П	Св. Кира	11	P	Piusa I., Pelagii
29	В	**Петр. и Пав.**	12	W	Jana Gwalberta
30	С	Соб. 12 ап.	13	Ś	Małgorzaty P.
1	Ч	Мч. Космы	14	C	Bonawentury
2	П	Пол. Ризы	15	P	Henryka Ces.
3	С	Св. Филиппа	16	S	NMP. Szkaplerz.
4	В	Св. Андрея	17	N	Aleksego W.
5	П	П. Аѳанас.	18	P	Szymona z Lipn.
6	В	Пр. Сисоя	19	W	Wincentego
7	С	Прп. Ѳомы	20	Ś	Czesława w.
8	Ч	Каз.И.Б.М.	21	C	Praksedy p. m.
9	П	Мч. Панкр.	22	P	Maryi Magdaleny
10	С	Пол. Риз.	23	S	Apolinarego B.
11	В	Св. Ольги	24	N	Krystyny P. M.
12	П	Мч. Прокла	25	P	Jakóba Apost.
13	В	Ар Гавріила	26	W	Anny mat. NMP.
14	С	Ап. Акилы	27	Ś	Natalii m.
15	Ч	Кн. Владим.	28	C	Innocentego
16	П	Мч. Аѳиног.	29	P	Marty P., Oława
17	С	Вел.Марины	30	S	Julitty i Don.
18	В	Мч. Емиліана	31	N	Ignacego Loyoli.

АВГУСТЪ 31 SIERPIEŃ

19	П	п. Макрины	1	P	Piotra w Okow.
20	В	Пр. Илія	2	W	N.M P. Anielsk.
21	С	п. Сѵмеона	3	Ś	Zn św. Szczep.
22	Ч	♔Св. Маріи	4	C	♔Dominika
23	П	Мч. Троѳима	5	P	N.M.P. Śnieżn.
24	С	Христины	6	S	Przem. Pańskie
25	В	Усп.св.Анны	7	N	Kajetana W.
26	П	Св. Ермолая	8	P	Cyryaka i Lar.
27	В	Пантелейм.	9	W	Romana M.
28	С	Ап. Прохора	10	Ś	Wawrzyńca
29	Ч	Мч. Ѳеодотіи	11	C	Zuzanny M.
30	П	♔Св. Силы	12	P	♔Klary P.
31	С	Евдокима	13	S	††Hipolita męcz.
1	В	Кр. Господ.	14	N	Euzebiusza
2	П	Пр. Стефана	15	P	**Wnieb. N.M.P.**
3	В	п. Исаакія	16	W	Rocha W.
4	С	Св. 7 отр.	17	Ś	Mirona i Pawł.
5	Ч	м. Евсигнія	18	C	Agapita męcz.
6	П	**Преобр. Г**	19	P	Rufina i Mar.
7	С	Дометія	20	S	Bernardyna
8	В	Св.Емиліана	21	N	Joanny Fr.
9	П	Ап. Матѳея	22	P	Symforyana
10	В	М.Лаврентія	23	W	Filipa Benic.
11	С	Пр. Ѳеодора	24	Ś	Bartłomieja
12	Ч	Мч. Фотія	25	C	Ludwika Kr.
13	П	Пр. Максима	26	P	Zefir. i Ireny
14	С	Ѳеодосія	27	S	Przen. św. Kaź
15	В	**Усп. Пр. Бог.**	28	N	Augustyna B.
16	П	Пер.об.І.Хр.	29	P	Śc.gł.św.Jana
17	В	Мирона мч.	30	W	Róży Limań.
18	С	Мч. Флора	31	S	Rajmunda W.

Dnia 22 Lipca (4 Sierpnia) Imieniny JEJ CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEJ PANI MARYI TEODOROWNY. Dnia 30 Lipca (12 Sierpnia) Rocznica urodzin JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Cesarzewicza Następcy Tronu Wielk. Księcia ALEKSEGO MIKOŁAJEWICZA.

СЕНТЯБРЬ 30 WRZESIEN

19	Ч	Мч. Андрея	1	C	Idziego Op.
20	П	Пр. Самуила	2	P	Stefana Kr.
21	С	Ап. Өаддея	3	S	Bronisławy
22	В	Агаөоника	4	N	Rozalii i Róży
23	П	Пр.Евтихія	5	P	Wawrzyńca
24	В	Св. Петра	6	W	Zacharjasza pr.
25	С	Пр. Варөол.	7	Ś	†Jana M., Reginy
26	Ч	Мч. Адріана	8	C	**Narodz. N M.P.**
27	П	Пр. Пимена	9	P	Sergiusza P.
28	С	Мойсея	10	S	Mikołaja Apost.
29	В	**Ус.Гл. Іоан.**	11	N	Piotra i Jacka
30	П	♔ Алекс. Н.	12	P	♔Gwidona w.
31	В	Пол. П.Бог.	13	W	Eugenii P.
1	С	Св. Сумеона	14	Ś	†Podw. Krz. Ś.
2	Ч	М. Мамонта	15	C	Nikodema Kapł.
3	П	Өеоктиста	16	P	†Cypryana B.
4	С	Вавила св	17	S	†S. Franciszka
5	В	Захарія пр.	18	N	Ireny M.
6	П	Ар. Михаила	19	P	Januaryusza
7	В	Созонта мч.	20	W	Eustachiusza
8	С	**Рож. П. Бог.**	21	Ś	Mateusza Ap.
9	Ч	Св. Богост.	22	C	Tomasza B.
10	П	М.Минодоры	23	P	Tekli P. M.
11	С	Дмитрія	24	S	NMP od wyk. n.
12	В	Автонома	25	N	Aurelii P.
13	П	Об.X.въ Іер.	26	P	Cypryana i Just.
14	В	**Воз Ч. Кр. Г.**	27	W	Ładysława
15	С	Никиты	28	S	Wacława
16	Ч	В. Евфимія	29	C	Michała Arch.
17	П	Софія мч.	30	P	Hieronima

ОКТЯБРЬ 31 PAŹDZIERNIK

18	С	Евменія св.	1	S	Remigiusza
19	В	М. Трофима	2	N	Anioł. Stróżów
20	П	В. Евстаөія	3	P	Kandyda i Ew
21	В	Ап. Кодрата	4	W	N.M.P.Różańc.
22	С	Св. Фоки	5	S	Placyda M.
23	Ч	Зач. Іоанна	6	C	Brunona W.
24	П	Пер.Өеклы	7	P	Marka P.
25	С	Серг я пр.	8	S	Pelagii W.
26	В	**Ап. Іоанна**	9	N	Bogdana Op.
27	П	Каллистрат.	10	P	Franciszka B.
28	В	п. Харитона	11	W	Placydy
29	С	Пр. Киріака	12	Ś	Maksymiljana
30	Ч	Мч. Григорія	13	C	Edwarda Kr.
1	П	**Пок.Пр.Бог.**	14	P	Kaliksta P.
2	С	Киприана	15	S	Jadwigi Wd.
3	С	С.Діонисія	16	N	Mart. i Sat.
4	В	Св. Іероөея	17	P	Wiktora B.
5	П	♔Алексія	18	W	♔Łukasza Ew.
6	В	Св.Ап.Өомы	19	Ś	Piotra z Alk.
7	С	Мч. Сергія	20	C	Ireny, Marty
8	Ч	Пр. Пелагія	21	P	Urszuli P. M.
9	П	Ап. Іакова	22	S	Korduli
10	В	Евлампія	23	N	Sew. i Romana
11	П	Св. Филиппа	24	P	Rafała Arch.
12	В	Св. Косьмы	25	W	Kryspina M
13	С	Мч. Карпа	26	S	Ewarysta
14	Ч	Мч. Назарія	27	C	Sabiny P. M.
15	П	Пр. Евөимія	28	P	Szymona
16	С	Лонгина	29	S	Narcyza B.
17	В	♔Андрея	30	N	♔Germana
18	П	Св. Луки	31	P	Symforiana

Dnia 5 (18) Października Imieniny Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu Wielkiego Księcia ALEKSEGO MIKOŁAJEWICZA. 17 (30) Pamiątka cudownego ocalenia od nieszczęśliwego wypadku ICH CESARSKICH MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA ALEKSANDRA III i JEGO NAJDOSTOJNIEJSZEJ RODZINY.

НОЯБРЬ 30 LISTOPAD

19	В	Прор. Іоиля	1	W	Wszystkich Św.
20	С	Мч. Артемія	2	Ś	Dzień Zad.
21	Ч	♔Иларіона	3	C	♔Huberta B.
22	П	Ик. Б. Мат.	4	P	Karola Borom.
23	С	Ап. Іакова	5	S	Zacharyasza
24	В	Мч. Ареѳы	6	N	Leandra W.
25	П	Мч. Маркіана	7	P	Nikandra
26	В	Мч. Димитрія	8	W	Gotfryda
27	С	Мч. Нестора	9	Ś	Teodora i Oresta
28	Ч	Мч. Терент.	10	C	Andrzeja z Aw.
29	П	П. Анастасія	11	P	Marcina B. M.
30	С	Св. Зиновія	12	S	Męczen 5 br.
31	В	Ап. Стахія	13	N	Dydaka W.
1	П	Св. Косьмы	14	P	Jukundy, Serap.
2	В	Акиндина	15	W	Stanisława Kost.
3	С	Акепсима	16	S	Edmunda Bisk.
4	Ч	Іоанникія	17	C	Grzegorza
5	П	Галактіона	18	P	Odona P.
6	С	Павла пр.	19	S	Elżbiety Kr.
7	В	Мч. Іерона	20	N	Feliksa Wal.
8	П	Ар. Михаила	21	P	Ofiarow. N.M.P
9	В	Онисифора	22	W	Cecylii P.
10	С	Ап. Олимпа	23	Ś	Klemensa
11	Ч	Мч. Мины	24	C	Jana od Krzyża
12	П	Св. Іоанна	25	P	Katarzyny P.
13	С	Іоанна Зл.	26	S	Piotra B.
14	В	♔Филиппа	27	N	♔Wirgiliusza
15	П	Мч. Гурія	28	P	Mansweta
16	В	Св. Матѳея	29	W	Saturnina
17	С	Св. Григорія	30	S	†Andrzeja A.

ДЕКАБРЬ 31 GRUDZIEN

18	Ч	Мч. Плат.	1	C	Eligiusza B.
19	П	Пр. Авдія	2	P	†Bibianny
20	С	Григорія	3	S	†Franciszka
21	В	Вв. во Хр. Б.	4	N	Barbary P.
22	П	Михаила	5	P	Sabby
23	В	Амфилохія	6	W	Mikołaja B.
24	С	Вмч. Екатер.	7	Ś	†Ambrożego
25	Ч	Мч. Климен.	8	C	Niep. Pocz. N.M.P.
26	П	Прп. Алипія	9	P	†Leokadyi i Wal.
27	С	Іакова мч.	10	S	†N.M.P. Loretań.
28	В	Пр. Стефана	11	N	Damazego
29	П	Парамона	12	P	Aleksandra
30	В	Ап. Андрея	13	W	Łucyi P.
1	С	Пр. Наума	14	Ś	†Dyoskora
2	Ч	Аввакума	15	C	Waleryana
3	П	Св. Софоніи	16	P	†Euzebiusza
4	С	Варвары	17	S	†Łazarza Bisk.
5	В	Саввы	18	N	Gracyana
6	П	♔ Николая	19	P	♔Daryusza
7	В	Св. Амвросія	20	W	Teofila
8	С	Ап. Сосѳена	21	Ś	†Tomasza Ap.
9	Ч	Св. Анны	22	C	Zenona żoł.
10	П	Мч. Мины	23	P	†Wiktoryi
11	С	Даніила	24	S	†Wigil. Irminy
12	В	Спиридона	25	N	Nar. Chr. Pana
13	П	Мч. Евстрат.	26	P	Szczepana M.
14	В	Мч. Ѳирса	27	W	Jana Ewang.
15	С	Прп. Павла	28	S	Młodzianków
16	Ч	Пр. Аггея	29	C	Tomasza
17	П	Пр. Даніила	30	P	Eugeniusza
18	С	Мч. Севастіана	1	S	Sylwestra

Dnia 21 Października (3 Listopada). Rocznica wstąpienia na Tron JEGO CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA MIKOŁAJA II ALEKSANDROWICZA. Dnia 14 (27) Listopada Rocznica Urodzin JEJ CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEJ PANI MARYI TEODOROWNY. Dnia 6 (19) Grudnia Imieniny JEGO CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO PANA MIKOŁAJA II ALEKSANDROWICZA.

Dojna krowa.

◇ ◇

BAJKA.

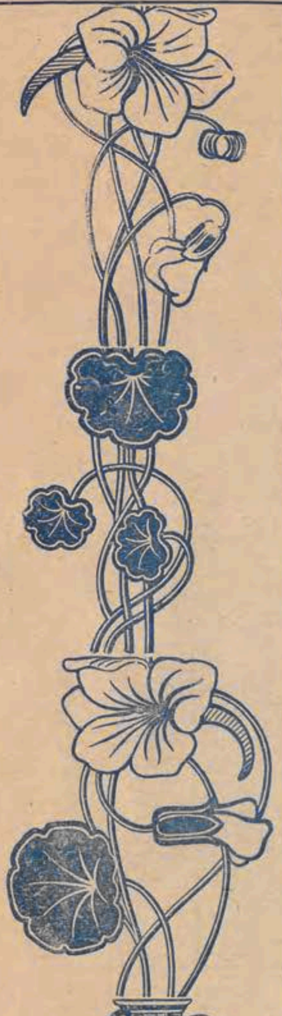
W pewnem mieście była krowa
Dojna, bo gazowa
I monopolowa.
Monopol ten pachciarz miał.
Mniejsza o to, jak się zwał,
Lecz darł łyka, co się zowie,
Za one produkty krowie,
Bo—monopol miał.
Ludek sykał ale płacił,
Pachciarz śmiał się i bogacił.
Ale kryska
Na Matyska
Przyszła wraz.
Kontrakt na monopol zgasł.
Wówczas radość była wielka,
Cieszyła się ludność wszelka,
Tak jak ongi w Izraelu;
Zakrzyknęło wówczas wielu:
— Tak być dalej nie powinno,
Zmyślim kombinację inną
Na gazowej krowy czele
Niech staną obywatele!
Jako rzekli, tak się stało,
Słowo się oblekło w ciało:
W monopol produkty krowie
Wzięli obywatelowie.

Lecz radość ludu niedługo trwała
Wprędce w tem mieście burza zawrzała.
Ludek się dąsa, łeb zwiesza bydle,
Wyszliśmy, „jak Zabłocki na mydle".
Los jak broił tak i broi —
Kradł nas cudzy -- łupią swoi.

W XXII wieku.

Młoda para w podróży poślubnej u bieguna północnego.

* * *

Jeśli uciec chcesz najdalej
Od poziomej troski,
Radzę, bracie, skręć na **Dzielną,**
Idąc po Piotrkowskiej.

Pierzchnie rychło gorycz, nuda,
Do życia odraza,
Bo powita cię radośnie
Salwy cud-oaza.

Świeże kwiecie, barw tysiące
Wwiodą cię w zaświaty,
A twe lica woń rozkoszna
Ozdobi w szkarłaty.

By zaś rozkosz tę mieć zawsze,
Radź się Salwy szczerze,
On pokoje twe ozdobi,
Gdy w kwiecie przybierze.

On poradzi ci z ochotą,
Jakie pleść wiązanki,
Byś najłatwiej trafił, bracie
Do serca bogdanki.

Jeno dąż tam, gdzie już dawno
Podąża tłum zwarty,
I pamiętaj, że **W. Salwa**
Sklep ma **Dzielna czwarty**.

— Jesteś pewny, że ten obraz będzie miał tak wielkie powodzenie?

— Głowę za to daię.

— A nie mógłbyś gdzie w rogu obrazu napisać mojego adresu?

U Roszkowskiego.

— Ci panowie z loży palestranckiej są jak dwie połówki nożyczek: sobie nawzajem nic nie zrobią, ale biada temu, kto się między nich dostanie

PRZED SĄDEM.

— Ile pani ma lat?
— Czy ta dama, którą wezwano na świadka przedemną; powiedziała, ile ma lat?..
— Naturalnie!
— A!.. w takim razie ja jestem od niej o trzy lata młodsza.

SŁUSZNE.

— Wyobraź sobie, Zosiu, jestem smiertelnie obrażona na pana Karola. Wczoraj chwycił mnie w objęcia i pocałował „par force".
— A, moja droga, to już twoja wina
— Jakto?
— No, bo gdybyś się n e opierała, nie byłby używał siły.

— Poczekaj mężusiu. Ja wytarguję kapelusz, a ty leć tymczasem po wóz, na którym go przewieziemy do domu.

Z djalogów małżeńskich.

Ona: Wiesz dobrze, mój panie, że wszystko w tym domu sprawione jest za moje pieniądze...
On: Wiem — i ja także...

*

Ona: Właściwie nie wiem, pocoś ty się ze mną żenił...
On: Nie gadałabyś głupstw. Gdybym mógł dojść do twoich pieniędzy bez ciebie, tobym żenić się wcale nie potrzebował.

Nie może sobie przedstawić.

— Czy panu nigdy nie przychodziła myśl samobójstwa?
— Nie, pani, — gdyż nie mogę sobie przedstawić, jak świat wyglądałby bezemnie...

Mądrość narodów.

U dawnych Asyryjczyków było prawo, według którego zbierano co rok na plac publiczny dziewice nieżenne. Piękne sprzedawano, a zapłatę za nie oddawano tym, którzy się z mniej nadobnemi żenili.

— Pani jest dziwnie lekka.

— Już od najmłodszych lat mówiono mi o tem, że jestem materjałem na lekką kobietę.

KŁOPOT.

— Bieda ze mną, bracie, nie mam co jeść!
— Wielkie rzeczy! Zastaw co!
— Ba! wszystko już zastawione, prócz moich wprawionych zębów.
— To zastaw zęby!
— Głupiś... a czemżebym jadł?

W szkole początkowej.

— Michałek! W jaki sposób rozdzielisz na równe części trzynaście jabłek między czternaście osób?
— Marmeladę zrobię, proszę pana nauczyciela.

Na Zielonym Rynku.

Żona karciarza Niezły byłby chłop, ale strasznie gra!
Żona szmirusa: A mój ma w gardle swoją piętę Achillesową!

ZASADY.

(Bajka.)

— Niema nic piękniejszego nad mocne zasady —
Mówił wałach piekarski do bydląt gromady.
— Powtarzać wam to muszę i będę, albowiem
Zbyt częsty oportunizm przyczynia nam klęski
Trzeba mieć przekonania, program — że tak powiem —
Ha ! niestety, najtrudniej zrozumieć to żeńskiej,
Piękniejszej części bydlęcego świata...

Tu zarżał, filuternie w stronę kobył patrzy...
— Spójrzcie, ot ja naprzykład : wśród zimy czy lata,
Codzień zrana, zaledwie garść obroku zjadłszy,
Żegnam stajnię i biegnę prościutko ku składom;
A potem, bez namysłu, zasad swoich świadom,
Ruszam na miasto. Jak każą zwyczaje,
Zawsze tą samą drogą, a co sklepik staję.
Pretensji do mnie żadnych nigdy pan nie rości,
Jasne mam cele w życiu; wahań, wątpliwości
Nie znam tak dobrze, jak zresztą i bata...

Wtem z dworu wrzawa dolata :
Krzyki ludzkie, ryk, tętent, smutne owiec beki
I odgłos „gore" daleki.
Wrota z trzaskiem rozwarto, już popłoch przed bramą.
...A wierny zasadom,
Koń, jak wczoraj, onegdaj, — dziś zmierza tak samo :
W lewo ku składom ..

Nagle, dym, żar... Koń zesłabł, oko senność klei;
Padł... Jak twierdzą niektórzy, zginął dla idei.

B. H.

Złośliwa.

— Ach, moja droga, tak mnie głowa boli, że ja na ten bal nie pójdę.

— Et, dla głupiej głowy pozbawiać się przyjemności, to niema sensu!

Straszna groźba.

Córka dorożkarza do ojca:

— Ojcze, jeżeli mi nie sprawisz nowej sukni, zakocham się w konduktorze tramwajowym.

Ze świata dziecięcego.

— Mały Jaś (spychając z krzesła mniejszego od siebie Wacia): Mamo, ten Wacio to strasznie niegrzeczny chłopiec. Że też mama przyjmuje wszystko, co tylko mamie bocian przyniesie.

Niepowszedni to meloman Z pozoru wygląda na przeciętnego piwożłopa z nad Szprewy, ale dusza jego... o, dusza jest prawdziwie muzykalna.

— Grajcie panowie swoje kawałki — mawiał — niech się goście moi weselą.

A ciszej dodawał:

— I piją, bo tak to... nie ,tęgo...

A trzeba było widzieć tego melomana, jak było pełno. Dusza mu się śmiała.

— Moje kochane muzykanty—mawiał głęboko wzruszony.

Gdy zaś było pustawo, martwił się że tak mało osób korzvsta z rozkoszy duchowym. Ale tłumaczył nieobecnych:

— Grają te... jak to się nazywa... syfonje, więc jakże.

Zawsze o tem pamiętał, że wszelkie syfony to nie interes dla restauratora.

— Jakieś Hopiny i Grygi... to nie dla moich gości·

I nas, wentystek nie cierpiał. Twierdził, że zabardzo po kątach się kryjemy. A czyż nasza wina, że mistrz nasz przekładał ciche ustronia nad gwar jasno oświetlonej sali.

Wentystka.

Poprawił go...

— Kochany Leosiu! Piszesz w swoim liście wtorek przez f...

— A jakże mam pisać?

— Powinieneś pisać w t o r e g...

A może.

— Bój się Boga, człowieku, ty w najpiękniejszą pogodę nic nie zabijasz, a na taką burzę chcesz iść na polowanie?

— Czemu nie? Może akurat w jakiego zająca piorun trzaśnie.

Racja.

— Więc chcesz, mój drogi, wystąpić z towarzystwa wstrzemięźliwości?

— Naturalnie. Nie widzę dobrej racji dłużej być członkiem Oto jestem nim już od dwóch lat i akurat wciąż tyle samo piję...

— Najgorzej, jak się mężczyźni nie do swoich rzeczy biorą. Ten Wróblewski z „Czystości“ wprost mi chleb odbiera. Młodemi dziewczętami się — zajmuje“ — fe! Ja jestem powołana by je w świat wprowadzić.

Feljeton muzyczny.

Nie byłaby „Łodzianka“ — łodzianką, gdyby w jej zakątku sercowym, poświęconym wyłącznie wspomnienieniom, nie znalazło się bodaj maleńkie ustrońko dla wspomnień... hm... jakby to powiedzieć... muzycznych...

Nadobne łodzianki, które te słowa czytają, niewątpliwie odgadły, co mam na myśli.

Lato... cud-pogoda... kostjum lawn tenis... bajecznej wielkości kapelusz... ogród Grand-Hotelu..: czar muzyki i — on... frak rozwiewny, pałeczka, pulpit... i tony... ach, jakie tony na skinienie jego pałeczki...

Jego !...

W tem miejscu porozumiejmy się. Z kim mam przyjemność? Wentystka, czy...

Naturalnie — wentystka. Tamci się nie liczą, Jednego nie brało się w rachubę już od początku, a drugiego... drugi serdeczny zawód zgotował swoim „istkom“. Porwał jedną z nich, a tem samem pogrzebał się w niepamięci pozostałych.

Na placu boju pozostały więc same wentystki...

* * *

Gdym już tak poważnie zagadała się o muzyce, nie mogę pominąć milczeniem tego, kto pierwszy podał rękę Polhymnji i drużynę artystów na trawniku Grand-Hotelowym ulokował.

— Zawsze mi zasłabo przymocowywasz włosy?
— A bo też pani niepotrzebnie pozwala się brać za nie mężczyznom. Tyle innych miejsc mają do brania...

NEOFITA.

Pewien żydek, Boruch mianem, znana wszystkim w mieście postać, z interesu czy z przekonań chrześcijaninem pragnął zostać. Brał nauki religijne u proboszcza w swojem mieście, a gdy księdzu się wydało, że żyd wszystko pojął wreszcie, wezwał świadków, jak potrzeba, w pewne święto czy niedzielę i urządził nad Boruchem uroczysty chrzest w kościele.

Po chrzcie woła ksiądz Borucha, wiarę kładzie mu do głowy, daje nauk całą furę i takiemi kończy słowy:

— Przedewszystkiem szanuj posty, bądź kościoła dzieckiem prawem i wiedz: dawniej byłeś Boruch, a dziś jesteś Bronisławem.

Po tygodniu, czy miesiącu raz ciekawość księdza chwyta: trzeba będzie się przekonać, co robi mój neofita · Czy mych nauk nie zapomniał, nową wiarę swą szanuje i, co jest rzecz najważniejsza — czy też posty obserwuje?

Więc w sobotę przed wieczorem, gdy wzbroniona mięsna strawa, idzie ksiądz do eks-Borucha, a obecnie Bronisława. Patrzy, siedzi pan Bronisław, na półmisku przed nim mięso, które chciwie tak zajada że aż mu się uszy trzęsą.

Oburzony ksiądz wykrzyknął, zobaczywszy mięsne dania:

— Heretyku! Tak to spełniasz katolickie przykazania? Nie boisz się, żeby piorun z nieba spadł do twego stołu, gdy w dzień sobotni, zamiast ryby, zjadasz wołu!

Ny, — rzekł na to pan Bronisław, na myśl wpadłszy w jednej chwili: — choć wygląda to na wołu, ale proboszcz sobie myli. Ja z nim zrobił, jak ksiądz ze mną, więc nic złego niema chyba, ja mu rzekłem: byłeś wołem, a ty jesteś teraz ryba.

Miłość nieszczęśliwa.

W sferze uczuć, gdzie ogniwa
Są pajęczem pasmem cienkiem,
Ta jest miłość nieszczęśliwa,
Która kończy się — ożenkiem.

Poezja w praktyce.

Nazwałeś mnie „promieniem światła". Taki promień, jak wiesz, przebiega trzysta tysięcy kilometrów na sekundę. I ty gniewasz się, że ja chcę pojechać choćby tylko do Ostendy?!

Niby żart, a prawda.

— Co porabia synek pani?
— Drukuje powieść w piśmie X.
— A więc ma talent?
— Czy ma talent, to jeszcze niewiadomo, lecz ma protekcję.

Nemezis.

— Dla Boga! Widzisz, złodziej włazi do twego mieszkania przez okno.

— Niech sobie włazi. Żona moja pomyśli, że to ja, będzie się się miał z pyszna.

Doświadczony.

(Malec, zaprowadzony przez matkę do fotografa, zalewa się łzami ze strachu). — Nie płacz, nie bój się — uspokaja go matka — nic ci się złego nie stanie.

— Tak samo mi mamusia mówiła u dentysty — powiada malec, nauczony doświadczeniem.

Już nie handluje.

Bankier: Nie, panie, nie mogę dać córki człowiekowi, mającemu taką masę długów.

Konkurent: Ale pomyśl pan o tem, jak starożytni są moi przodkowie.

Bankier: Wszystko jedno. Ja nie handluję już starzyzną.

— Jak ci się podoba mój kapelusz?

— Niezły — tylko że dziś naczynia kuchenne już wychodzą z mody.

U lekarza na wsi.

— Mój gospodarzu, a czemużeście to tak późno przyszli? Teraz was trudniej będzie wyleczyć.

— Jużci, ja tak sobie kalkuluję, że z początku zawdy łatwiej. Ale sobie pomyślałem: niechta pan doktor trocha sobie głowę nałamią i poczekałem krzynkę.

Ojcowska rada.

— Mój synu, jeżeli wiesz, czego chcesz, a chcesz tego, co możesz, i jeżeli możesz wszystko, czego chcesz, i wiesz, że możesz to, czego chcesz — wtedy jesteś człowiekiem skończonym.

Wybredny.

— Zamiast żebrać, weźcie się do roboty. Oto macie tu drzewo, jak je porąbiecie, dostaniecie obiad.

— Hm... dobrze, ale chciałym wpierw wiedzieć, co będzie na obiad?

— Cóż to za kostjum?

— Sportowy, polega na tem, aby być jaknajbardziej podobną do konia wyścigowego. Na ostatnich wyścigach w Rudzie Pabjanickiej mówił mi pewien żokej, że to największy szyk ..

Dyskrecja.

Interviewer (do sławnej aktorki): Pozwoli pani jeszcze jedno zapytanie: w którym roku pani przyszła — ach przepraszam — życzy sobie, żeby przyszła na świat?...

Zdrajca.

Żona: Tak zimno dzisiaj w teatrze, że literalnie dzwonię zębami.

Mąż: To je wyjmij, kochanie.

W hotelu.

— Ile tu kosztuje numer?

— Na dole dziesięć rubli na dobę, na górze taniej; z każdem piętrem zmniejsza się cena o rubla

— W takim razie wasz hotel jest dla mnie za nizki.

Nic dziwnego.

— Więc to twoja żona? ależ ona jest pysznie zakonserwowana!

— Nic dziwnego, mój drogi, chodziła przez dziesięć lat do konserwatorjum.

Evviva-Pommery!

Śpiewają wieszcze i bajadery,
Że niemasz wina ponad **Pommery,**
Że niemasz nadeń wabniejszych czarów;
Patrz, jak nas nęci z obu puharów.

Spojrzyj o dziewczę — trunek kroplisty,
Jak miłość cudny, jak kryształ czysty,
W pełnej szklanicy brzeg perłą rosi,
Zda się, miłośnie ustek twych prosi,

Schyl się ku niemu, o urodziwa,
Weź puhar do ust z hasłem „evviva!"
Niech kwitnie młodość, niech miłość żyje!
Patrz na mnie, droga, ja pierwszy piję.

No, śmiało, dziewczę, — kropelki cztery —
Nektar upojeń — szampan **Pommery.**
Wypiłaś! Brawo! Czerwień na twarzy.
W oczkach się płomień miłosny żarzy.

Wypij no jeszcze! Teraz w ramiona
Pójdź ty wyśniona i wymarzona,
Daj mi usteczka płomienne żarem,
Nektar rozpoczął — zakończ nektarem.

Kochasz mnie? — Kocham. Wszystkom [gotowa
Dla cię uczynić. Płonie ma głowa.
— Czy zawsze kochać mnie będziesz Mery?
— Zawsze! Daj jeszcze kielich [**Pommery...**

W restauracji.

— Skąd się ta zdechła mucha wzięła w mojej zupie?

— W istocie, proszę pana, nie mogę stanowczo odpowiedzieć, jakim sposobem to biedne stworzenie znalazło śmierć. Być może, iż przez długi czas nie miała żadnego pożywienia, rzuciła się na zupę, za wiele zjadła i nabawiła się takiego zapalenia żołądka, iż to spowodowało śmierć. Mucha ta zresztą musiała być słabowita, gdy niosłem zupę, tańczyła już po jej powierzchni. Być może także — i to mi dopiero teraz przychodzi na myśl — połknęła za duży kawałek jarzyny, który utkwił jej w krtani, i biedactwo udusiło się. To są jedyne przyczyny, któremi mogę sobie wyjaśnić śmierć tego stworzenia.

Fatalność.

Widzę, że się już starzeję, pamięć zaczyna mnie opuszczać

— Eh! śmiej się z tego!

— To nie śmiech. Przychodzi naprzykład wczoraj do mnie Dyzio i prosi mnie o pożyczenie parasola, a ja — wyobraź sobie! — daję mu jego elegancki parasol, który pożyczyłem sobie od niego przed rokiem.

Klejnoty rodzinne.

Jak na mieszkańca nawskroś demokratycznej Łodzi, p. K. ma stanowczo nazbyt pańskie i arystokratyczne maniery. Jest to sobie dość zamożny kupiec, „skądinąd" przyzwoity obywatel i wielce szanowny człowiek.

W jego skłonnościach do wielkopańskich „tonów" sekunduje mu dzielnie małżonka, pani Klara. Całem jej dążeniem jest stroić się w drogie fatałaszki, najpiękniejsze monstra kapeluszowe, parasolki haftowane i t. d., ażeby nie dać się zaćmić ani p. rejentowej, ani p. mecenasowej, ani tej, zadzierającej nos inżynierowej. Nie jest to oczywiście dobrze..., bo skutkiem takich niepotrzebnych, nieraz bardzo wielkich ekspansów, równowaga finansowa domu p.p. K. chwieje się dotkliwie!... Ale...

Między innemi — kupiła sobie pani pewnego razu przepyszną broszkę brylantową, z odpowiednią do niej parą kolczyków.

— Patrz, Hasiu! — zawołała radośnie, wpadając radośnie do kantoru męża — patrz, co kupiłam!

Pan zachwycił się pięknym blaskiem kamieni.

— Piękne! piękne! ale skądże to masz?

— Jakto, skąd? Przecież ci mówię, że kupiłam! Wszystkie panie noszą teraz brylanty, tylko ja wyglądam między niemi jak telegrafiścina... Kupiłam!

— Bój się Boga.. Anielciu!... Jakże ja to zapłacę? To chyba najmniej trzysta rubli kosztowało... Co mówię! może i przeszło czterysta!

— Bądź spokojny... Już są zapłacone.

I szeptem dodała:

— Pięć rubli! Rozumiesz? Pięć rubli, bo to są kamienie fałszywe!

— Do czegoż to znów taka robota? — oburzył się kupiec. — Nie będziesz przecie nosić marnych imitacji!... Cóżby ludzie na to powiedzieli?

Mój drogi! Z jubilerami się nie wdajemy... a Zresztą, nikt się inny nie domyśli, bo nikomu przez myśl nie przejdzie, żebym ja mogła nosić fałszywe klejnoty.

Argument zdawał się słuszny — pan K. więc wzruszył ramionami i nie odrzekł nic; pani zaś czuła się zupełnie zadowoloną i szczęśliwą, gdy w krótkim czasie mogła pójść na wizytę do p.p. X. X., ustrojona w promienne brylanty.

— Jak cudownie błyszczy! A!...

Pani rzuciła jeszcze radosne spojrzenie na lustro w przedpokoju i weszła do salonu, gdzie towarzystwo zebrało się dziś liczne jako w imieniny pani mecenasowej.

— Ach! cóż za cudowne klejnoty! — zawołała zaraz na wstępie jedna z obecnych dam. Nie widziałam ich dotąd nigdy u pani!

— Z pewnością znów prezent od kochającego mężulka! — dorzuciła druga.

— Wcale nie! — z dobrze udaną obojętnością odparła pani K. — Był to stary klejnot rodzinny, leżący u nas od lat kilkudziesięciu.. i jak to się łatwo domyśleć, zupełnie „wyszły“ z mody. Kazałam więc brylanty modnie oprawić i chociaż ta robota kosztowała sporą sumkę, nie chciałam się pozbywać pamiątki tembardziej, że kamienie ładne! Nieprawdaż?

— Zachwycające! Wspaniałe!

Okrzyki podziwu powtarzały się bez końca, a panie otoczyły kupcową, która przeżywała obecnie jedną z najpiękniejszych chwil swojego życia...

Nawet pan K. udawał zachwyt wraz z wszystkimi, dodając w duchu:

— No!... nie można chyba żądać więcej za pięć rubli!..

I wróciwszy do domu cieszył się wspólnie z godną połowicą olbrzymiem wrażeniem, jakie wywołały w towarzystwie te klejnoty rodzinne...

Za parę dni mieli „państwo“ schadzkę ze znajomymi w jednej z pierwszorzędnych restauracji, a pan K. zwrócił z uśmiechem uwagę żony, żeby przypadkiem nie zapomniała ubrać swoich drogocennych brylantów...

— W restauracji — mówił — przy świetle elektrycznem wydadzą się jeszcze lepiej!

— Ależ rzeczywiście! naturalnie!—odrzekła pani•

I w restauracji znowu wszyscy obecni zachwycali się kolorowymi blaskami klejnotów rodzinnych, które na tle aksamitnej bluzki snopami iskier rzucały dokoła..

Z restauracji na propozycję jednego z panów poszło towarzystwo na czarną do Roszkowskiego. Pan K. zgodził się tem chętnej na ten projekt, że przecież u „Roszka" spotka się znowu niezawodnie ze znajomymi, którzy w tak tani sposób nabyte kosztowności podziwiając, sprawią znowu satysfakcję małżonkom...

Przez drogę nie zauważył pan niczego... ale w cukierni — o zgrozo!... rzuciwszy spojrzenie na łono swej połowicy, nie ujrzał tam już wspaniałych blasków!

— Na miłość boską! — szepnął żonie do ucha, przestraszony naprawdę — zgubiłaś broszkę!

— Ach co za pech! — odpowiedziała, cicho dodając:

— Widzisz, co to za szczęście, że ja nie noszę prawdziwych brylantów! To byłaby dopiero rozpacz!

— Kto wie, czy to nie gorzej — biadał mąż.

Ale już i jedna z pań obecnych zauważyła zgubę.

— Ach mój Boże! Gdzież pani broszka? Czy zgubiła ją pani?

Pan zorjentował się pierwszy.

— Udawajże rozpacz! — szepnął żywo do ucha żonie, której jakoś nie mogło się ani rusz pomieścić w głowie, że ma o pięć rubli lamentować jakby o tysiące.

— Ach, jakież to nieprzyjemne zakończenie tak miłego wieczoru! — zauważył jeden z panów, podczas gdy pan K. wytrzepywał żakiet żony i rozkładał fałdy jej sukni, szukając „drogiej" zguby.

— Najlepiej będzie wrócić natychmiast do restauracji! — rzekł któryś z obecnych.

— Pójdźmy obydwaj! — dorzucił do strapionego małżonka — może tam kto znalazł broszę!

— Oho! - śmiał się inny. — Chyba że leży gdzie pod stołem... bo jeżeli ją znalazł kto inny, to amen! Nie odda z pewnością!

Pobiegli jednakże. Chciał pan K. iść sam — ale nie można było odrzucić uprzejmości przyjaciela.., który też natychmiast energicznie zabrał się do restauratora.

— Żona pana K. zgubiła tu broszkę brylantową. Czy nie oddano jej panu?

— Owszem! — odpowiedział restaurator, ze złośliwym, jak się panu K. zdawało, uśmiechem. — Kelner znalazł przed półgodziną brylantową broszę.

— No to chwała Bogu! — wykrzyknął przyjaciel — a gospodarz przyniósł natychmiast zgubę.

— Proszę! Czy to jest ta kosztowna brosza?— zapytał znów ze złośliwym grymasem.

Pan K. szybko uchwycił klejnot, żeby się nie dostał w ręce przyjaciela i rzekł:

— Gdzież jest ten kelner? muszę mu przecież dać znaleźne?

— I z ciężkim sercem — choć uprzejmą miną, wyciągnął dwie 25-rublówki z pugilaresu i wręczył je uszczęśliwionemu kelnerowi.

Restaurator wobec tego zgłupiał!...

— Przecież to jednak muszą być prawdziwe brylanty! — myślał w duchu.

A przyjaciel zauważył w drodze powrotnej do Roszkowskiego:

— Drogi wieczór dla pana, panie K.! ale przecież szczęście, że się broszka znalazła!

— O tak! — odrzekł pan K. kwaśno. - Szczęście istotnie, ogromne szczęście... Takie kosztowne brylanty! Już nie pozwolę odtąd mojej żonie ubierać ich tak na codzień!

A w duszy dołożył sobie:

— Ha! ale teraz już chyba nikt nie będzie powątpiewał o prawdziwości tych brylantów... a to także warte pięćdziesiąt pięć rubli!

Aka.

W nocy na Zachodniej.

— Widziałeś, brachu, kiedy aroplan?
— Nie.
— To patrz na tego frajera. Pod jego okryjbidą same powietrze, a i w kieszeni tyż, bo pewnikiem wraca z kabaretu.
— A dlaczego nie fruwa?
— Poczekaj, on frunie, ale z kasą pryncypała do Hameryki...

Co lepiej?

On: Ależ, Andziu, jak możesz myć się w takim negliżu przy otwartych drzwiach, mógłby jeszcze kto wejść i ciebie zobaczyć.

Ona: Możebyś wolał, żeby mnie tak kto widział przy zamkniętych drzwiach??

Z dentystyki.

— Jakich zębów dostaje się najpóźniej?
— Wprawionych.

W szkole.

Nauczyciel (nie dowierzając): Kto pisał to ćwiczenie?

Uczeń: Ojciec!

Nauczyciel: Jakto, całe?

Uczeń: Nie, ja mu trochę pomogłem.

Myśl łódzkiego dziewczęcia.

— Pan Alfred powiedział mi, że się zastrzeli, jak mu nie będę wzajemna, a pan Karol przysiągł, że otruje się o to samo. Co tu robić? kogo pokochać? A, wiem, oddam rękę panu Karolowi, bo z zastrzeleniem przy nadzwyczajnej ochronie trudno będzie? A zanim ochronę zniosą, zdążę zdradzić mego męża z panem Alfredem.

Przyczyna.

— Dlaczego uczeni są zwykle łysi?
— Może dlatego, że często sobie suszą głowy.

Obliczenie

— Dlaczego ty wobec ciotki jesteś takim opryskliwym?
— Gdybym był dla niej uprzedzająco grzeczny, pomyślałaby, iż spekuluję na spadek po niej.

Trzy zwierciadła.

„Zwierciadłem duszy — są oczy“
Młodzieniec rzekł do dziewczyny;
A mędrzec na to się boczy:
„Zwierciadłem duszy są czyny!“

Lecz, gdy kto możnym się kłania,
Biednych unika, jak zgrzeszeń,
Czy czasem nie jest on zdania,
Że dusz zwierciadłem jest: — kieszeń!...

Gdybyśmy poświęcały cały nasz czas na kochanie tych, których kochamy, nie miałybyśmy ani chwili wolnej na kochanie tych, których nie kochamy.

Baczność Łodzianki !!!

Wieść obieża ziemską kulę,
Spiesząc do nas tu z rumorem,
Że genjalny wynalazca
Zapoznaje nas z **Sidorem.**

Co to? spytasz czytelniku;
Z odpowiedzią rychłą spieszę;
Oto **Sidor** genjusz odkrył
Cnym gosposiom ku uciesze.

Jest to środek do czyszczenia,
Czyści wszystko, to nie detel,
Nadewszystko jednak nowem
Czyni lustro albo metal.

Wszystko jedno,, czy to cyna,
Srebro, szyba, mosiądz, złoto,
Nikiel, miedź, cynk lub platyna —
Po **Sidorze** lśni z ochotą.

Jedno tylko bym zarzucił,
Nie dałbym mu dobrej noty, —
Że nie zdoła on oczyścić
Niezupełnie czystej cnoty,

R.

To wystarczy.

Pani (do odchodzącej pokojówki): Cóż mam w twojem świadectwie wypisać?

Dziewczyna: Nic więcej, proszę pani, jak tylko to, że sześć tygodni wytrzymałam u pani — to wystarczy!

Na lekcji literatury.

— Kiedy Mickiewicz pisał swe wiersze do Maryli?

— Zaraz, jak tylko pokazały się oznaki pierwszego perjodu.

— Coo?

— Tak — pierwszego okresu twórczości poetyckiej.

Fałszywy krok.

Żona: Słuchajno stary, od czasu naszego ślubu nie byłeś jeszcze ani razu w kościele.

Mąż: Widzisz, i wtedy nie trza mi było chodzić.

Koci figiel.

Wczoraj u mnie był jej kot,
Był z wizytą rano;
Uraczyłem go też w lot
Ciastem i śmietaną.

Pod wstążeczką—zręcznie-m skrył
Liścik na uboczu,
Zgodnym mrukiem gość go zbył
I wnet znikł mi z oczu...

Po obiedzie, gdym znów chciał
Ujrzeć ją w okienku,
Groźny papa przed nią stał
Z moim listem w ręku. —

Modre oczki, kwiecie lic
Łez zasnuła rosa,
A kot, jakby nigdy nic,
Spoglądał z ukosa...

Łotrze! Dziś drapnąłeś już,
Lecz co się przewlecze,
— Tylko mi się z domu rusz —
To ci nie uciecze!

Nawarzyłeś piwa nam,
Oberwiesz po skórze!
Tęgą ja ci łaźnię dam,
Przeklęty kocurze!...

U felczera w Strykowie.

— Możesz mi pan wyrwać ząb?

— Nawet wybić wszystkie zęby, jak pan dobrodziej rozkaże!

Ostatnie chwile.

— Co się tak przyglądasz temu zegarkowi?
— Bo to są ostatnie chwile skazanego... do lombardu.

Nerwowy.

— A pfe, panie Atanazy! wczoraj pochowałeś żonę, a dziś już umizgasz się do kucharki!...
— Kiedy tak okropnie jestem zdenerwowany, że sam nie wiem, co robię!

Co to znaczy!

— Winszuję ci, winszuję, mój kochany.. Słyszałem, że dostałeś spadek po dziadku.
— Ee... mój drogi, co to znaczy! jedna przejażdżka zagranicę, nowy garnitur letni, dwie — trzy kolacyjki u Manteufla w gabinecie — i dziadka jakby wcale nie było!

— Dorożkarz — wolny? To jedź na Franciszkańską.

— Jo ta do mankitnickich krajów nie jeżdżę...

Przed wystawą u Kantora.

— Wybierasz jakąś bransoletkę, pewno nie dla żony, co?

— Naturalnie. raz tylko kupiłem jej prezencik i nie mogę tego odżałować, całe życie!

— Cóż to takiego było?

— Pierścionek ślubny!

W pewnym klubie.

— Chcielibyśmy zagrać w szachy — rzekli dwaj wprowadzeni do klubu goście.

Lokaj od kart: A jakie jaśnie panom karty potrzebne, preferansowe, czy wintowe?

Na złość.

A. Czemu koniecznie chcesz, żeby twoja żona radziła się kobiety - doktora?

B. Bo ta na złość nie poszle mojej żony do kąpiel, skoro sama jechać nie może.

Koci list.

(Złożony niekompletnie ze strzępków, znalezionych nad ranem).

Kochany Tadziu! Nie weźmiesz mi za złe, że Cię puszczam w trąbę... Wszystko musi mieć swój koniec, więc i mnie on się wreszcie należał... Znalazłam odpowiedni i odjeżdżam, bo co do ciebie, sam wiesz najlepiej, że.. (brakuje duży kawałek)..

Materjalnie zrujnowałam cię do gruntu — o moralność nie dbaliśmy nigdy oboje, a fizycznie — no! nic niema u ciebie jak.. (strzępy niewyraźne).., podczas, gdy on, mój Hugo, kocha mnie całą siłą swojej gorącej miłości, nie zważając na pewną między nami różnicę wieku! Bo, że tam może... (duża luka).. naście lat starsza, ale mój temperament artystyczny wystarczy za trzy młodsze, a z tobą już od dziesięciu lat nic.. (nie udało się porządnie złożyć) ..biłam co mogłam, to mi sam przyznać musisz. Rzecz to zresztą niezaprzeczona, że najlepsze chęci, największe poświęcenia i wysiłki woli nie doprowadzą do rezultatu tam, gdzie.. ...(z jednej strony brakuje końca) ...siące zapisane mi przez św. pamięci twego pomocnika doktora wystarczą na czas dłuższy a i po tobie coś tam w pończosze zostało... o opinję publiczną nie dbam, bo moja reputacja i moje zasady od lat wielu... (okropnie zamazane) ..się zastanawiać i wiele namyślać. Serce nie rezonuje — a moje stosunki w ostatnich czasach.. (bardzo niewyraźne) ..szają mnie do tego kroku. Koniec, mój drogi! Koniec! Wybacz — ale to było moje marzenie od lat tylu... bo i co warte życie kobiety pięknej i prawie młodej, która ma stroje, brylanty, koniaki i szampany, — a której dla jej spragnionej... (końca brakuje zupełnie) ..gnam cię

już nie twoja

Kocia.

Iskry humoru.

Uważająca. Bój się Boga mężu... Co ludzie na to powiedzą? Dwa tygodnie już, jak nasza ciocia umarła, a Azor biega ciągle z czerwoną wstążeczką na szyi!...

* *
*

— Cóż pan taki wesoły?

— A.. bo wracam z wycieczki, gdzie mnie zbójca obrabował z pieniędzy i kosztownoci. —

— ?

— ... pokazało się, że to mój szkolny kolega, o którym myślałem, że już dawno nie żyje!...

* *
*

Możliwe.

Cook czy Peary? Co tu krzyku!
Ileż wrzawy, Boże mocny!
Kto z nich pierwszy odkrył biegun,
Niezbadany ląd północny?

Pominąwszy, że na każdym
Biegun ten już był globusie
Że nic zatem nie „odkryli“ —
Czemuż to tak jątrzyć tu się?

Obaj tam zatknęli w lodzie
Zjednoczonych Stanów flagi? —
Dobra! Obie snać z humbugu
I amerykańskiej blagi!

Także na to nie przysięgnę,
Że odkrywcy — mimo krzyku —
Nie są zwykli — ot blagierzy:
Kapitany z Köpeniku!

Na nic Wiedeń, Paryż na nic,
Już się dusza nie rwie tam
Odkąd męskiej sklep konfekcji,
Nowy w Łodzi dano nam.

P. i M. Schwalbe na **Piotrkowskiej**
Osiemdziesiąt no i **trzy**, —
Przed wystawą tłumy stoją,
Każdy widz z zachwytu drży.

Luksusowe masz tam rzeczy,
Galanterji męskiej kwiat,
Wszystko modne, piękne... tanie!
A tandety ani ślad.

Być szykowcem w każdym calu
Jeśli chcesz, to wierzaj mi:
Pędź co rychlej na **Piotrkowską** —
Ale **osiemdziesiąt trzy**...

Dzisiejszy poeta.

— Więc syn pański, taki młodziutki, pisze już wiersze?

— Tak, panie, wydrukował już cały wiersz pod tytułem: „Wspomnienia znużonej duszy".

Zakłopotany.

— Czy pamiętasz Karolu, jak byłeś zakłopotany, kiedyś mi się oświadczał?

— Nie, moja kochana! Jestem tak zakłopotany od czasu naszego małżeństwa, że tego co było przedtem, nic a nic nie pamiętam.

Sielanka rautowa.

Na raucie młodzian z panną tuż obok usiedli,
Lecz zacząć nie umiejąc, rozmowy nie wiedli,
„Budzę pana" — rzekła wreszcie panna uroczyście,
Lecz młodzian nic nie odrzekł, gdyż spał rzeczywiście.

Doświadczona.

On: Miłość nie powinna nas zaślepiać i musimy starać się odkrywać wzajemnie nasze błędy.

Ona: Daj pokój! załatwią to nasi wspólni przyjaciele, skoro tylko się dowiedzą o naszych zaręczynach.

W sądzie.

Sędzia: Człowieku! czy ty nie wiesz, że kradzież jest bezprawiem?

Złodziej: Trudno, potrzebowałem pieniędzy, a nie mogę się tak poniżać, żebym żebrał!

* * *

Sędzia: (do złodzieja). Czem jesteś?

Złodziej (dumnie). Jakto czem? Jestem pańskim — pracodawcą!

Rada

Gdy chcesz obejrzeć gmach okazały,
Albo ocenić wielkiego człowieka,
Najlepiej zrobisz gdy będziesz patrzeć
Ile możności... zdaleka!...

Aha.

Z krytyki koncertowej.

Ten człowiek powinien być pociągnięty do odpowiedzialności sądowej za zawodowe uprawianie fałszywej gry!

Złośliwa.

— Ja was, dziewczęta, doprawdy zrozumieć nie mogę. Powiadasz, iż nie znosisz Andzi, a ile razy ją spotkasz, tyle razy ją całujesz!

— Tak jest, ale przypatrz się tylko, jak w tem miejscu, gdzie ją całuję, schodzi puder i występują piegi.

Na egzaminie.

— Z jaką szybkością przebiega w wszechświecie światło słoneczne?

— Z szybkością 300,00 kilometrów na godzinę.

— I co pan sądzi o tej szybkości?

— Piekielna jazda, panie profesorze!

Sprytna.

Subjekt (w magazynie towarów bławatnych): Ten materjał doskonale by się wydał przy prześlicznych niebieskich oczach pani dobrodziejki...

Mąż (rzucając mu zabójcze spojrzenie zabiera się ku wyjściu):

Żona (szeptem do męża): Kup mi na taką suknię, Henryku, bo ten głupiec myśli, że jesteś o niego zazdrosny!

U fotografa.

(Fotograf po dokonanem zdjęciu odzywa się do siedzącego jeszcze na krześle gościa):

— Przepraszam, ale pan już od dziesięciu minut siedzi na swoim kapeluszu.

— Co do stu djabłów!... czemu-żeś mi pan tego wcześniej nie powiedział?

— Pan miał taki przyjemny wyraz twarzy, więc nie mogłem mówić nic przykrego.